

че древо-то бѣше добро за яденіе, и че бѣше угодно на очи-тѣ, и древо желателно катѣ що дава знаяніе: и зѣ отъ плодѣ-тѣ му, та яде; и съеъ себе си наедно
7 даде и на мѣжа си, еѣта яде и ѡтой. Тогазѣ имѣ ся отворишѣ очи-тѣ и на двамата, и познашѣ че бѣхѣ голи: и съишихѣ листіе отъ смокиѣх, и направишѣ за себе си прѣпаскы. И чухѣ гласѣ-тѣ на Господа Бога, катѣ ходяше въ рай-тѣ надвечерѣ: и скрыхѣ ся Адамъ и жена му отъ лице-то на Господа Бога, между райскы-тѣ дръвѣ. И повыка Господь Богъ
9 Адама, и рече му: Дѣ си? А той рече: Чухъ гласѣ-тѣ ти въ рай-тѣ, и убояхъ
11 ся, защото съмъ голъ: и скрыхъ ся. И рече му Богъ: Кой ти обади че си голъ? ялъ ли си отъ древо-то, отъ което ти заповѣдахъ да не ядешъ? И рече Адамъ: Жена-та койѣто ми си далъ да е съ мене,
13 та ми даде отъ древо-то, и ядохъ. И рече Господь Богъ на женѣ-тѣх: Що е това което си сторила? И жена-та рече: Змія-та мя измами, и ядохъ. И рече Господь Богъ на зміѣ-тѣх: Понеже си сторила ты
14 това, проклѣта да си отъ всичкы-тѣ скотѣ и отъ всичкы-тѣ животны на поле-то: по коремъ-тѣ си ще ходишь, и ѡпереть
15 ще ядешъ прѣвъ всичкы-тѣ дни на живота си: И враждѣ ще поставишъ между тебе и женѣ-тѣх, и между твоѣ-то сѣме и рнейно-то сѣме: ѡто ще ти смаже главѣ-
16 тѣх, и ты ще му нарицашъ петѣ-тѣх. А на женѣ-тѣх рече: Ще ти прѣумножѣ скръбѣ-тѣх въ чрѣвоношеніе-то ти: съ
17 болѣзны ще раждашъ чада: и кѣмъ мѣжа ти ще бѣде желаніе-то ти, и той ѣще
18 те владѣе. А на Адама рече: Понеже си послушалъ гласѣ-тѣ на женѣ си, и си ялъ отъ древо-то, за което ти заповѣдахъ
и казахъ: Да не ядешъ отъ него, и проклѣта да е земля-та поради тебе: съскръбѣ
19 ядешъ на поле-то трѣвѣ-тѣх. Съ потѣ-тѣх на лице-то си ще ядешъ хлѣбѣ-тѣх си, додѣ
20 ся върнешъ въ земѣ-тѣх, отъ койѣто си зѣтъ: понеже ѣпереть си, и въ ѣпереть
ще ся върнешъ.

20 И нарече Адамъ име-то на женѣ си

*Ева, защото ты бѣше майка на всичкы-
21 тѣ живуцы. И направи Господь Богъ на Адама и на женѣ му дрехы кожены, и
22 облече ги. И рече Господь Богъ: Ето, Адамъ станѣхъ катѣ единѣ отъ насѣ, да познава добро-то и зло-то: и сега за да не простре рѣжѣ-тѣх си, та земе и отъ древо-то на живота, и яде, и живѣе вѣчно;
23 За това Господь Богъ го извади изъ Едемскый-тѣ рай, ѣгда работи земѣ-тѣх, изъ
24 койѣто бы зѣтъ. И испѣди Адама: и кѣмъ истокъ на Едемскый-тѣ рай постави Херувимы-тѣх, и пламенный мечъ, койѣто ся въртѣше, да пазятъ пѣтъ-тѣх кѣмъ древо-то на живота.

ГЛАВА 4.

1 И позна Адамъ Евѣ женѣ си; и ты зачнѣхъ и роди Каина; и рече: Придобыхъ
2 ловѣка отъ Господа. Роди още и брата му Авеля: и Авель бѣше пастырь на овцы, а Каинъ бѣше земледѣлецъ. И слѣдѣ
3 нѣколко дни принесе Каинъ отъ плодѣ-тѣх на земѣ-тѣх приношеніе Господу.
4 И Авель принесе и той отъ пѣрвородны-тѣх на овцы-тѣх си, и отъ тѣлѣснѣхъ-тѣх имѣ. И
5 ѡгледѣхъ Господь благосклонно на Авеля и на приношеніе-то му: а на Каина и на приношеніе-то му не призрѣ: и
6 разсѣрди ся Каинъ тѣврьдъ много, и лице-то му бѣше навѣсено. И рече Господь
7 Каину: Защо си ся разсѣрдилъ? и защо е лице-то ти навѣсено? Ако правѣшь ты
8 добро, не е ли пріето? ако ли не правѣшь добро, грѣхѣ-тѣх лежи при врата-та. И
9 кѣмъ тебе ще бѣде негово-то желаніе, и ты ще владѣешь надъ него.
10 И говорѣше Каинъ на брата си Авеля: и когато бѣхѣ на поле-то, дигнѣхъ ся
11 Каинъ върхъ брата си Авеля, и го уби. И рече Господь Каину: Дѣ е Авель братъ
12 ти? а той рече: Не знаѣхъ: стражѣ ли съмъ азъ на брата си? И рече Богъ: Какво
13 си сторилъ? гласѣ-тѣх на братѣвѣхъ-тѣх ти крѣвъ ѡвика кѣмъ мене отъ земѣ-тѣх.
14 И сега проклѣтъ да си отъ земѣ-тѣх, кояѣто отвори уста-та си да пріеме крѣвъ-тѣх
15 на брата ти отъ твоѣхъ-тѣх рѣжѣхъ. Когато работишъ земѣ-тѣх, нѣмавече да ти дава
16 силѣ-тѣх си: скытатель и бѣжанецъ ще

ѣ 1 Тим. 2; 14.
ѡс Ст. 12, 17.
ѣ Ст. 5.
ѣ Гл. 2; 25.
ѣ Іов. 38; 1.
ѣ Іов. 31; 33. Іер. 23; 24.
ѣ Амос. 9; 8.
ѣ Гл. 2; 25. Исх. 3; 6. 1 Іован. 3; 20.
ѣ Гл. 2; 18. Іов. 31; 33. Прит. 28; 13.
ѣ Ст. 4 2 Кор. 11; 3. 1 Тим. 2; 14.
ѣ Гл. 65.
ѣ Исх. 65; 25. Мих. 7; 17.
ѣ Мат. 3; 7. 13; 38. 23; 33.
ѣ Іован. 8; 44. Дѣян. 13; 10.

1 Іован. 3; 8.
р Псал. 132; 11. Исх. 7; 14.
мх. 5; 8. Мат. 1; 23. 25.
Лук. 1; 31. 34. 35. Гал. 4; 4.
с Рим. 16; 20. Кол. 2; 15. Евр. 2; 14. 1 Іован. 5; 5. Откр. 12; 7, 17.
т Псал. 48; 6. Исх. 13; 8. 21; 3. Іован. 16; 21. 1 Тим. 2; 15.
у Гл. 4; 7.
ф 1 Кор. 11; 3. 14; 34. Евес. 5; 22. 23. 24. 1 Тим. 2; 11. 12. Тит. 2; 5. 1 Пет. 3; 1; 5, 6.
ѣ 1 Цар. 15; 23.
ѣ Ст. 6.

ѣ Гл. 2; 17.
ѣ Еккл. 1; 2. 3. Исх. 24; 5, 6.
Рим. 8; 20.
ѣ Іов. 5; 7. Еккл. 2; 23.
ѣ Іов. 31; 40.
ѣ Псал. 104; 14.
ѣ Еккл. 1; 13. 2 Сол. 3; 10.
ѣ Гл. 2; 7.
ѣ Іов. 21; 26. 34; 15. Псал. 104; 29. Еккл. 3; 20. 12; 7. Рим. 5; 12. Евр. 9; 27.
ѣ Жизнь.
ѣ Ст. 5. Исх. 19; 12. 47; 12, 13. Іер. 22; 23.
ѣ Гл. 2; 9.

ѣ Гл. 4; 2. 9; 20.
ѣ Гл. 2; 8.
ѣ Псал. 104; 4. Евр. 1; 7.
—
ѣ Гл. 3; 23. 9; 20.
ѣ Числ. 18; 12.
ѣ Числ. 18; 17. Прит. 3; 9.
ѣ Евр. 11; 4.
ѣ Гл. 31; 2.
ѣ Мат. 23; 35. 1 Іован. 3; 12.
ѣ Іуд. 11.
ѣ Псал. 9; 12.
ѣ Іован. 8; 44.
ѣ Евр. 12; 24. Откр. 6; 10.